

תת"ע 2100/06/23 - מנשה אור אסולין נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2100-06-23 מדינת ישראל נ' אסולין
תיק חיצוני: 42250122829

מספר בקשה: 1

לפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מנשה אור אסולין
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.9.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה (והוא סירב לחתום על אישור קבלת הדו"ח), כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט.

העובדה כי הדו"ח עם ההזמנה לדיון נמסר לידי הנהג, מחייבת כי יהיה ער ללוחות הזמנים, וכי יהיה אחראי על הנעשה עם הדו"ח; ואין בטענת המבקש, כי איבד את הדו"ח, כדי להצדיק היעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/17 **סאלם**); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו רע"פ 8862/21 **יוסף מסארוה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.12.2021). והוא הדין לעניין הטענה לאיבוד הדו"ח.

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענותיו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

על פי המתואר בכתב האישום, המבקש נהג בקלות ראש "בכך שרכבת עם אופנוע בכביש חד סטרי באופן שהיווה סכנה למשתמשי הדרך, ולא עצרת לשוטר שכרז לך לעצור, וכשקרא לך לעצור שוב לא נעצרת, חלפת על תמרור 302 מבלי לבצע עצירה מוחלטת והמשכת בנסיעה"; ונוכח הפירוט המצוי בתיאור נסיבות העבירה, אין די בטענות המבקש בעלמא, מבלי שהובאו בפני ראיות כלשהן, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה המפורטות בכתב האישום, ובעברו התעבורתי (67 הרשעות קודמות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

עם זאת, בנסיבות הימים, לפני משורת הדין, אני מורה כי רכיב הפסילה בפועל ייכנס לתוקפו בתוך 30 ימים מהיום.

המבקש יפקיד את רישונו עד לא יאוחר מיום 24.12.23 בשעה 10:00.

היה ולא יופקד הרישיון או תחליף הרישיון עד לאותו מועד - תיכנס הפסילה לתוקף אולם ימי הפסילה לא יימנו.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ד, 23 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.